

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111222683
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2111222683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Dušana Čima a sudcov JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: PharmDr. E. D., nar. XX. A. XXXX, bytom H., N. R. XX, proti žalovanej: K. D., nar. XX. S. XXXX, bytom H., N. XX, o zaplatenie 577,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 10. januára 2013 č. k. 8C/84/2012 - 120 v znení dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Trnava z 21. januára 2013 č. k. 8C/84/2012-130 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti o úroku z omeškania, v časti lehoty plnenia priznanej istiny a úrokov z omeškania a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

N a r i a d ť u j e súdu prvého stupňa vykonať opravu v záhlaví napadnutého rozsudku aj dopĺňacieho rozsudku uvedením tam správneho predmetu konania.

o d ť o v o d n e n i e :

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa I. konanie v časti istiny 16,60 eur zastavil, II. žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni sumu 560,47 eur a úrok z omeškania 227,84 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O. s. p.“), § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 517 ods. 1, § 518, § 520, § 558, § 563, § 566 ods. 1, § 567 ods. 2, § 663, § 685 ods. 1, § 696 ods. 1 a 2 a § 710 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (Občiansky zákonník, ďalej len „O. z.“) a § 3 a § 10a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka; vecne potom v časti o zaplatenie istiny 560,47 eur a úroku z omeškania 381,51 eur za obdobie od 21. júla 2008 do 1. októbra 2012 platným uzavretím účastníkmi nájomnej zmluvy o nájme bytu zo dňa 12. júna 2007 (ktorý nájom bol ukončený pred uplynutím dohodnutej doby nájmu zo strany žalovanej), odovzdaním predmetného bytu žalobkyni 10. mája 2008 a nedoplatkom vzniknutým s ukončením nájmu bytu vo výške 28.336,85 Sk, resp. 940,61 eur (365,13 eur ako nájomné za výpovednú lehotu, 188,22 eur ako nedoplatok za energiu, 121,71 eur ako nedoplatok na nájomnom za 10 dní a 265,55 eur ako náhrada škody za poškodené dvere), na úhradu ktorého vyzvala žalobkyňa žalovanú listom z 21. júla 2008, žalovaná ho písomne uznala listom zo 4. augusta 2008 a tento v konaní nerozporovala. Mal za preukázané, že žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie sumy 28.336,85 Sk, resp. 940,61 eur, pričom žalovaná žalobkyni čiastkovými platbami uhradila spolu 380,14 eur a zvyšok (560,47 eur) žalobkyni nezaplatila. Medzi účastníkmi nedošlo k dohode o splatnosti, ani o poradí splácania jednotlivých zložiek dlžnej sumy a žalovaná ani neurčila, na akú platbu uhradza čiastkové platby; súd prvého stupňa preto vychádzal z toho, že čiastkovými platbami uhradza žalovaná istinu a k úhrade úrokov z omeškania nedošlo (keďže uhradená nebola ani celá dlžná

istina). Pokiaľ ide o vyčíslený úrok z omeškania 381,51 eur k 1. októbru 2012, súd sa nestotožnil so spôsobom vyčíslenia úroku z omeškania žalobkyňou, keď mal za to, že žalobkyňa sa nemôže domáhať zaplata úroku z omeškania aj zo sumy dlžného nájomného vyčísleného vo výške 121,71 eur, preto vychádzal pri vyčíslení úroku z omeškania nie zo sumy 940,61 eur, ale len zo sumy 818,90 eur. Zároveň zohľadnil jednotlivé čiastkové platby žalovanej a mal za to, že nedoplatok bol splatný dňom 4. augusta 2008, keď listom zo dňa 4. augusta 2008 žalovaná uznala písomne dlh vo výške 940,61 eur. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou sumy 818,90 eur od 21. júla 2008 a bola v omeškaní do 4. augusta 2008, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná sa s úhradou sumy 818,90 eur dostala do omeškania dňom 5. augusta 2008, v ktorý deň uhradila žalovanej žalobkyni sumu 3,32 eur a sumu 3,32 eur aj 4. septembra 2008. Dňa 6. októbra 2008 už žalovaná uhradila žalobkyni sumu 250 Sk, resp. 8,30 eur, rovnakú sumu jej uhradila aj v dňoch 4. novembra 2008, 2. decembra 2008, 14. januára 2009, 3. februára 2009, 12. marca 2009, 2. apríla 2009, 5. mája 2009, 9. júna 2009, 6. júla 2009, 4. augusta 2009, 7. septembra 2009, 5. októbra 2009, 2. decembra 2009, 19. januára 2010, 9. februára 2010, 16. marca 2010, 12. apríla 2010, 12. mája 2010, 8. júla 2010, 31. augusta 2010, 18. októbra 2010, 17. januára 2011, 8. marca 2011, 27. apríla 2011, 6. júna 2011, 8. júla 2011, 10. augusta 2011, 12. septembra 2011, 11. októbra 2011, 13. januára 2012, 9. februára 2012, 8. marca 2012, 5. apríla 2012, 10. mája 2012, 14. júna 2012, 25. júla 2012, 9. augusta 2012 a 10. septembra 2012. Súd vyčíslil a priznal úrok z omeškania za obdobie od 5. augusta 2008 do 1. októbra 2012 (ku dňom 5. augusta 2008, 4. septembra 2008, 6. októbra 2008 vo výške úroku z omeškania 8,5% ročne, ku dňu 4. novembra 2008 vo výške 7,5% ročne, ku dňu 2. decembra 2008 vo výške 6,50% ročne, ku dňu 14. januára 2009 vo výške 10,5% ročne, ku dňu 3. februára 2009 vo výške 10%, ku dňu 12. marca 2009 vo výške 9,5% ročne, ku dňu 2. apríla 2009 vo výške 9,25% ročne, ku dňom 6. mája 2009, 9. júna 2009, 6. júla 2009, 4. augusta 2009, 7. septembra 2009, 5. októbra 2009, 2. decembra 2009, 19. januára 2010, 9. februára 2010, 16. marca 2010, 12. apríla 2010, 12. mája 2010, 8. júla 2010, 31. augusta 2010, 18. októbra 2010, 17. januára 2011, 8. marca 2011 vo výške 9% ročne, ku dňom 27. apríla 2011, 6. júna 2011, 8. júla 2011 vo výške 9,25% ročne, ku dňom 10. augusta 2011, 12. septembra 2011, 11. októbra 2011 vo výške 9,5% ročne, ku dňom 13. januára 2012, 9. februára 2012, 8. marca 2012, 5. apríla 2012, 10. mája 2012, 14. júna 2012 vo výške 9% ročne a ku dňom 25. júla 2012, 9. augusta 2012, 10. septembra 2012 vo výške 8,75% ročne) sumou vo výške 227,84 eur (3,32 eur + 5,32 eur + 6,08 eur + 5,51 eur + 4,48 eur + 6,02 eur + 4,40 eur + 7,77 eur + 4 eur + 6,60 eur + 6,65 eur + 4,86 eur + 5,22 eur + 6,12 eur + 5,04 eur + 9,86 eur + 7,14 eur + 3,57 eur + 5,95 eur + 4,32 eur + 4,80 eur + 8,32 eur + 8,64 eur + 7,68 eur + 9 eur + 7,50 eur + 7,50 eur + 6 eur + 4,80 eur + 4,95 eur + 4,95 eur + 4,35 eur + 4,62 eur + 3,51 eur + 3,64 eur + 3,64 eur + 4,55 eur + 4,20 eur + 4,92 eur + 1,80 eur + 3,84 eur + 2,42 eur) a žalobu v rozdiel 153,67 eur sumy 381,51 eur a sumy 227,84 eur ako nedôvodnú zamietol. Nepovolil žalovanej uhradiť žalobkyni dlh v splátkach, nakoľko žalobkyňa so splátkami nesúhlasila a žalovaná nepreukázala dôvody, osobné, majetkové, sociálne, ktoré by odôvodňovali vyhovenie jej návrhu na povolenie splátok.

Doplniacím rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 32,30 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti takéhoto rozhodnutia. Právne doplniací rozsudok odôvodnil ust. § 142 ods. 2, § 146 ods. 2, § 151 ods. 8 a § 166 ods. 1 O. s. p., vecne potom opomenutím rozhodnúť o trovách konania v rozsudku, názorom o úplnej úspešnosti žalobkyne v zastavujúcej časti (346,94 + 16,60 + 16,60), keďže čiastočné zastavenie konania zavinila žalovaná a čiastočným úspechom žalobkyne 76% v zostávajúcej časti, z ktorého dôvodu uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 32,30 eur (ako 76% zo sumy 42,50 eur) za súdny poplatok.

Proti takémuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná v časti uloženia jej povinnosti zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania v sume 227,84 eur a v časti lehoty plnenia istiny a úrokov z omeškania, so zrejším návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu v časti o úroku z omeškania 227,84 eur a povolením splátok istiny vo výške 12 eur mesačne. Súd prvého stupňa mal podľa nej zohľadniť skutočnosť preukázanú v priebehu konania, a to že začala (žalovaná) splácať dlžnú čiastku okamžite po ukončení nájmu v rámci svojich reálnych možností v sume 8,30 eur mesačne, pričom takéto splácanie dlžnej sumy žalobkyňa neodmietla, preto jej nemohol vzniknúť žiaden nárok na uplatňovanie úroku z omeškania. Ďalej vytkla súdu, že pri rozhodovaní o lehote na plnenie nezohľadnil jej sociálnu situáciu, keďže nedisponuje žiadnym majetkom, má problém sa zamestnať, nakoľko sa stará o maloletého syna, ktorý je dosť často chorý, obaja jej rodičia (u ktorých býva) sú vážne chorí a potrebujú starostlivosť (sprievod k lekárovi),

ktorú im poskytuje len ona a v uplynulom roku bol jej otec dvakrát hospitalizovaný a matka jedenkrát. Bola tak zaviazaná na plnenie, ktoré nie je v žiadnom prípade schopná zrealizovať.

Žalobkyňa navrhla rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti. Tvrdenie žalovanej, že začala splácať dlžnú sumu okamžite po ukončení nájmu označila za nepravdivé, nakoľko nájom bol ukončený 10. mája 2008, podľa nájomnej zmluvy mala vysporiadať svoje záväzky voči žalobkyni ako prenajímateľke najneskôr 2 dni pred ukončením nájmu, avšak žalovaná prvú tzv. splátku (vo výške 100 Sk) zaplatila až po mnohých výzvach a to 5. augusta 2008 a prvú tzv. splátku vo výške 250 Sk 4. novembra 2008. Od r. 2008 postupovala veľmi presne a fakticky nič nesplácala, pričom jej platby presne kryli úrok (zrejme z dôvodu, že jej poradca nevedel, že najprv sa spláca istina). Už v liste z 10. októbra 2008 odporkyňa uvádza, že nemôže splatiť svoj dlh s podobnými argumentmi ako dnes, len trochu vylepšenými. Žalobkyňa poukázala, že to bude už 5 rokov odvtedy, kedy bola žalovaná povinná zaplatiť svoj dlh, pritom ju stretáva dobre oblečenú v rôznych zariadeniach (cukrárne, reštaurácie). Ona (žalobkyňa) bola dlho trpezlivá, na súd sa ale obrátila potom, keď si uvedomila, že žalovaná nechce a ani nikdy nebude chcieť svoj dlh zaplatiť.

Odvolačný súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. vec v medziach odvolania, teda len vo výslovne napadnutej časti lehoty plnenia istiny a úrokov z omeškania, vo vyhovujúcej časti o úroku z omeškania v sume 227,84 eur a vo výroku o trovách konania (na rozhodnutí o veci samej závislom) a to podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a contrario bez pojednávania (pretože tu nebola potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, nešlo o vec porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých častiach treba považovať za vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predovšetkým totiž niet dôvodu nestotožniť sa v podstatnom rozsahu s argumentáciou súdu prvého stupňa, pojatou týmto aj do odôvodnenia rozsudku v napadnutej časti. Dôvody použité súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, považuje odvolací súd za korektné, výstižné a presvedčivé. Na takéto dôvody by tak postačovalo zo strany odvolacieho súdu i len odkázať (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), pre úplnosť a najmä z dôvodu nevyhnutnosti vyporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami odvolateľky z jej odvolania sa však žiada uviesť (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) ešte toto :

Podľa § 563 O. z. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Odvolačný súd sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvého stupňa, že žalobkyni vznikol nárok na občianskoprávny zákonný úrok z omeškania (s poukazom na už súdom prvého stupňa citované ustanovenia § 558, § 121 ods. 3 a § 517 ods. 1 O. z., ako aj § 3 a § 10a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.), avšak žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy už od 21. júla 2008 a bola v omeškaní do 4. augusta 2008 (z ktorého dôvodu súd prvého stupňa za uvedené obdobie správne požiadavke na úroky z omeškania nevyhovet) a preto bolo treba mať za to, že žalovaná sa s úhradou dlžnej sumy dostala do omeškania až dňom 5. augusta 2008 (keďže čas splnenia dlhu nebol určený a v liste zo 4. augusta 2008 žalovaná potvrdila, že ju žalobkyňa vyzvala na plnenie listom z 21. júla 2008 v lehote 14 dní a v zmysle citovaného § 563 O. z. mala plniť dlh prvý deň potom, čo ju žalobkyňa o plnenie požiadala). Preto boli súdom prvého stupňa správne priznané úroky z omeškania z dlžnej sumy od 5. augusta 2008 do 1. októbra 2012.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci potom vyplýva, že súd prvého stupňa napádaným rozsudkom nepovolil na zaplatenie takýmto rozhodnutím priznaných súm (1. istiny a 2. úrokov z omeškania) splátky.

Odvolačí súd rovnako ako súd prvého stupňa je toho názoru, že rozloženie splátok na tak dlhý časový interval ako navrhovala žalovaná (pri splácaní dlhu 788,31 eur po 12 eur mesačne by dlh splácala viac ako 5 rokov a 5 mesiacov) by nebolo v súlade s jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri pominutí okolnosti získania žalovanou nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobkyne uplatniť právo na súde (čím sa čas zaplatenia len u istiny predĺžil o viac ako tri roky uplynulé od jej splatnosti). Požiadavka z odvolania na povolenie splátok preto nebola legitímnou.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach, týkajúcich sa úrokov z omeškania a lehoty plnenia podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil (čo sa inak týkalo aj rozhodnutia o trovách konania, proti ktorému žalovaná ani nebrijila).

Pri takomto výsledku odvolacieho konania v ňom síce formálny úspech zaznamenala žalobkyňa (splátky neboli napriek požiadavke žalovanej povolené a žaloba v časti úroku z omeškania 227,84 eur nebola zamietnutá) a vzniklo jej tak podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko však pri možnosti rozhodnutia odvolacieho súdu bez pojednávania je zákonnou podmienkou postupu podľa § 151 ods. 4 O. s. p. (čiže vyzývania na vyčíslenie náhrady súdom) návrh na priznanie náhrady a ten tu (zo strany účastníčky úspešnej v odvolacom konaní) nebol a zo spisu nevyplývali ani iné trovy žalobkyne v odvolacom konaní, o trovách odvolacieho konania bolo možné rozhodnúť len nepriznaním žalobkyňi žiadnej náhrady.

Napokon podľa § 222 ods. 3 a § 164 O. s. p. potrebné bolo súdu prvého stupňa nariadiť vykonanie opravy úvodných častí oboch jeho rozhodnutí (pôvodného rozsudku i dopĺňacieho rozsudku k nemu), ktorými nebol reflektovaný stav skončenia konania v časti požiadaviek presahujúcich 577,07 eur s príslušenstvom už pred 10. januárom 2013 (ako toto vyplýva aj zo 6. odseku na 2. strane písomného vyhotovenia pôvodného rozsudku).

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.